

Full diocesà

8 de setembre del 2019

p4 – Amisol i el bisbat firmen un conveni

p8 – "Presos i +", glossa del bisbe

Mare de Déu del Claustre

Avui, dia 8 de setembre, celebrem joiosament la Nativitat de Maria. A Solsona se celebra de manera especial en honor a la Mare de Déu del Claustre, patrona de la ciutat. La imatge, de pedra, és considerada com una de les mostres més excepcionals del romànic a nivell europeu. La seva devoció, molt primerenca, va augmentar a partir de la proclamació de la imatge com a patrona de Solsona l'any 1653, en record d'haver deslliurat la ciutat de la pesta. Des del segle XVII la seva festa se celebrava el dia 8, però l'any 1900 el papa Lleó XIII va proclamar oficialment el patronatge de la Mare de Déu del Claustre i va concedir la celebració d'una solemnitat pròpia el dia 9 de setembre.

Del 7 al 9 de setembre, Solsona celebra la seva festa major, en què es poden veure els gegants i altres «improperis» que dansen i ballen en honor a la patrona de la ciutat. Aquesta celebració ha estat declarada Festa Patrimonial d'Interès Nacional per a la conservació patrimonial de la festa i els seus elements. La confraria del Claustre manté viu el culte a la imatge organitzant els principals actes religiosos d'aquests dies: la novena, el cant de la Salve, les misses a la seva capella i la processó que se celebra fins a la plaça Major de la ciutat. El dia 9 a la tarda, i com a cloenda de les festes, se celebra el Besamans, un acte senzill però sincer que aplega tots els solsonins entorn de la imatge de Maria.

«Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu»

Diumenge XXIII durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de la Saviesa

Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

(9,13-18)

Salm responsorial

Al llarg de tots els segles,
Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.
(Salm 89)

Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

(9b-10.12-17)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent. Ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que

el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu. »Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar." Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.»

(14,25-3)

«Els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima»

L'amor ordenat

Rainero Cantalamessa, ofmcap

El passatge de l'evangeli d'aquest diumenge és un d'aquests que tenen la temptació de ser endolcits per semblar massa dur per a les oïdes. Cal aclarir que l'evangeli és a vegades provocador, però mai contradictori. Poc després, en el mateix evangeli de Lluc, Jesús recorda amb força el deure honrar el pare i la mare (cf. Lluc 18 20) i, a propòsit del marit i la muller, diu que han de ser una sola carn i que l'home no té dret a separar el que Déu ha unit. Llavors, com pot dir-nos ara que cal odiar el pare i la mare, la muller, els fills i els germans?

En hebreu no hi ha comparatiu de superioritat o d'inferioritat (estimar algú més o menys que una altra persona); ho simplifica i redueix tot a «estimar» o «odiar». La frase «si algú ve a mi i no odia el seu pare i la seva mare» ha d'entendre's, per tant, en aquest sentit: «si algú ve a mi sense preferir-me al seu pare i a la seva mare». El mateix passatge de l'evangeli de Mateu diu: «El qui estima el seu pare o la seva mare més que a mi, no és digne de mi» (Mateu 10, 37).

Seria totalment equivocacat pensar que aquest amor per Crist està en competència amb els diferents amors humans. Crist no és un «rival en l'amor» de ningú i no té gelosia de ningú.

En l'obra «La sabata de ras» de Paul Claudel, la protagonista, cristiana fervorosa però al mateix temps bojament enamorada de Rodrigo, exclama interiorment, com si li costés creure's a si mateixa: «Per tant, està permès aquest amor envers les criatures? Veritablement Déu no en té gelosia?» I el seu àngel de la guarda li respon: «Com podria ser gelós del que ha fet ell mateix?» (acte III, escena 8). L'amor per Crist no exclou els altres amors sinó que els ordena.

La imatge

El Calvari va deixar indissolublement units a la creu l'ensenyament i l'obrar de Jesús; des del pessebre al moment suprem de l'acció salvadora, i després en tot el temps que el seu Esperit va conduint els seguidors a continuar l'obra de salvació.

Per això no ens hem de resistir a la creu, sinó posar-nos darrere seu: quan costa o serà difícil, quan sembla impossible, quan ho deixariem estar...

Jesús amb la creu (2009). Nilo Marques Gouvea

Agenda

Lit. hores: Setmana III

9 dilluns

La Mare de Déu del Claustre, a Solsona.

—Sant Pere Claver

Col 1,24-2,3/Salm 61/Lc 6,6-11

10 dimarts

Beats Domènec Castellet, Lluís Eixarc i companys màrtirs.

Beat Jacint Orfanell

Col 2,6-15/Salm 144/Lc 6,12-19

11 dimecres

Beat Bonaventura Gran

Col 3,1-11/Salm 144/Lc 6,20-26

12 dijous

El Santíssim Nom de Maria

Onom. de Dolça, Mireia i Marià

La Mare de Déu de Lluc

—Santa Maria de Montalegre

Col 3,12-17/Salm 150/Lc 6,27-38

13 divendres

—Sant Joan Crisòstom

1Tm 1,1-2.12-14/Salm 15/

Lc 6,39-42

14 dissabte

L'Exaltació de la Santa Creu

Nm 21,4b-9 o bé Fl 2,6-11/Salm 77/

Jn 3,13-17

Aniversari de l'ordenació episcopal del bisbe Romà

15 diumenge XXIV de durant l'any / Cicle C

—La Mare de Déu dels Dolors

Ex 32,7-11.13-14/Salm 50/1Tm

1,12-17/Lc 15,1-32

L'Associació Amisol i el bisbat firmen un conveni

Associació Amisol

L'Associació Amisol de Solsona per a persones amb discapacitat disposa d'una llar-residència amb capacitat per a vint-i-una persones. Des de fa un quant temps s'han trobat que no els queden places disponibles i per aquest motiu va sorgir la necessitat d'ampliar aquest servei i buscar diferents alternatives on ubicar una nova llar-residència. En vista que el bisbat de Solsona té un espai idoni per a poder realitzar l'activitat, es va iniciar el contacte i les posteriors reunions per a arribar a un acord.

Aquest edifici és l'antiga casa de les Monges, a la part posterior del Seminari, on fins fa aproximadament un any encara residien les monges del Cor de Maria des de feia prop de cent anys.

L'edifici, un cop fetes les obres, dispo-

sarà d'una cuina, bugaderia, menjador, sala d'estar, sala per a fer tallers i dotze habitacions amb bany integrat. També disposarà d'un petit hort on poder realitzar activitats d'horticultura i una mica de jardí per a poder gaudir de l'espai exterior.

Les obres de reforma es van iniciar el mes d'agost adequant l'espai a les noves normatives i eliminant les diferents barreres arquitectòniques. S'espera poder iniciar l'activitat a principis del 2020. Aquesta nova llar-residència permetrà la descongestió de l'actual i així poder disposar de més espais de convivència.

El contracte de lloguer signat dona dret a Amisol a poder realitzar l'activitat a les instal·lacions per un període inicial de quinze anys a un preu molt econòmic.

Nova exposició al Museu Diocesà i Comarcal

Des del 5 de setembre fins al 29 de febrer del 2020 el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona presenta l'exposició «Aguaitant Solsona. Memòria gràfica de la ciutat fins a 1927». Una mostra que s'afegeix als actes de celebració dels 425 anys de la ciutat recuperant les primeres imatges solsonines.

La mostra recull la gran tasca feta durant anys, de forma minuciosa i exhaustiva, per l'historiador i investigador solsoní Jaume Tarrés i Pujol, comissari de l'exposició. La seva recerca té per objectiu llegar a les generacions futures l'herència d'aquells artistes que van voler transmetre els seus cops d'ull amb les captures de les seves càmeres fotogràfiques.

Us convidem a venir al Museu i a aguitar part de la història recent de Solsona, exercici que ens ajudarà a traspasar la memòria gràfica de la ciutat a les generacions futures. Més informació a www.bisbatsolsona.cat.

Activitats de la parròquia de Súria durant el mes d'agost

Unitat Pastoral Parroquial de Súria

El dimarts 6 d'agost, festa de la Transfiguració del Senyor, un any més es va celebrar la missa a l'ermita de Sant Salvador, molt estimada per tots els fidels de Súria. A les set del matí alguns van emprendre la marxa a peu, des de la parròquia, i altres van pujar en cotxe.

A les vuit del matí es va celebrar l'eucaristia, ben participada, amb més de cinquanta fidels i presidida pel rector, Mn. Joan Casals. Finalitzada la celebració eucarística, es va fer un esmorzar fraternal a l'aire lliure.

El dijous 15 d'agost, Assumpció de la Mare de Déu, es va celebrar una missa «rociera» a la plaça del barri de la Colònia de Santa Maria de Súria, com a part del seu programa de festa major.

La missa es va iniciar a dos quarts de dotze i finalitzà al migdia. Fou presidida per Mn. Joan Casals i acompanyada pel Cor Rociero del Pont de Vilomara, que convertí cada cançó en una autèntica pregària cantada. Va ser una cerimònia molt sentida i gaudida.

Festa de sant Josep de Calasanç, a Tàrrega

L'històric santuari de la Mare de Déu de la Mercè de l'Escola Pia de Tàrrega fou el marc de la celebració de la festivitat en honor de sant Josep de Calasanç, patró de l'Escola Pia. Hi assistiren nombrosos devots de la comunitat parroquial targarina els quals hi participen des de fa moltíssims anys en aquesta època estiuenca.

La tradicional festa consistí en una solemne eucaristia presidida per l'escolapi targarí P. Jaume Salas, concelebrant amb el rector de la Unitat Pastoral de Tàrrega, Mn. Josep Maria Vilaseca, i Mn. Josep Camprubí.

Els cants de la missa foren dirigits per Antoni Torres, antic director de la Capella de la Parròquia, acompanyats al teclat per Miquel Millà. Al final de la celebració els fidels entonaren els goigs a llaor de sant Josep de Calassanç.

Informa: Josep Castellà.

Francesc Rosaura deixa la direcció de «Signes dels temps»

Encara no es coneix el nom del successor

El dia 31 de juliol Francesc Rosaura deixava la direcció i presentació del programa de TV3 «Signes dels temps». En un missatge als delegats diocesans de mitjans de comunicació social explica: «He estat dinou anys treballant en informació religiosa a la televisió pública del nostre país. Crec que ha arribat el moment de deixar aquesta responsabilitat i emprendre nous camins professionals. A partir del mes de setembre continuaré treballant en altres projectes de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA).»

«Signes dels temps» és un veterà espai televisiu que amb trenta-tres anys d'història s'emet el diumenges a les deu del matí. Es va estrenar a Televisió de Catalunya l'any 1986 gràcies a un acord entre la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) i la Conferència Episcopal Tarraconense. Des de llavors s'ha mantingut en antena de manera contínua i s'ha convertit en un dels programes més veterans de la cadena pública catalana.

Per ara no s'ha comunicat qui serà el nou director, en espera de les informacions de la nova temporada.

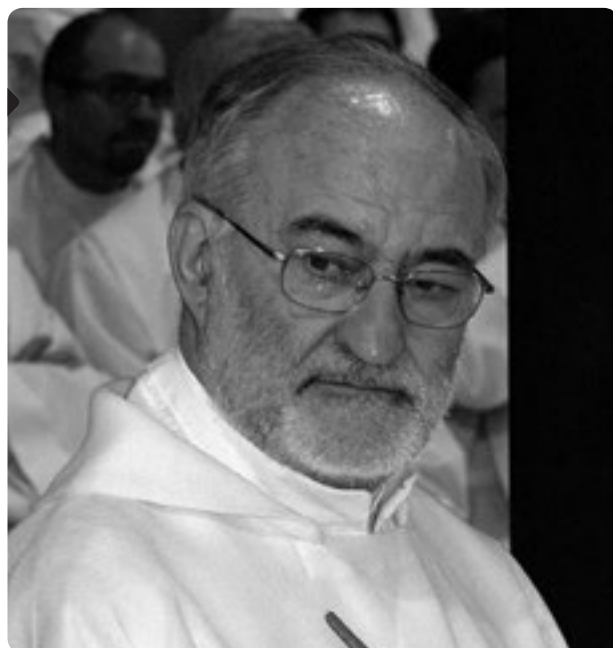

Renovació del col·legi cardenalici

El sant pare Francesc va anunciar diumenge passat la creació de nous cardenals.

Entre els nomenaments destaca el de l'arquebisbe de Rabat (Marroc), Mons. Cristóbal López (foto). El nou arquebisbe de Rabat va néixer a la província d'Almeria però de petit la família es va traslladar a Badalona, on va estudiar amb els salesians. Allà va manifestar el seu desig de ser salesià. Tot i que bona part de la seva trajectòria ha estat a Llatinoamèrica i al Marroc, també ha estat diversos anys dedicats a les obres salesianes de Catalunya. En el 2014 va ser escollit provincial de la Inspecció Maria Auxiliadora, que inclou les comunitats salesianes de Catalunya.

També ha estat creat cardenal el missioner combonià, nascut a Sevilla, Miguel Ángel Ayuso Guixot, actual president del Pontifici Consell per al Diàleg Interreligiós.

Quim Erra, general de l'orde de Sant Joan de Déu

Vigatà nascut en 1961

En el darrer capítol general de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, Quim Erra va ser escollit primer conseller d'una institució present en cinquanta-cinc països. Nascut a Vic en 1961, havia estat provincial a Catalunya en dues ocasions i ara era superior de la comunitat de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona. És diplomad en Infermeria i màster en Bioètica.

Recentment ha fet unes declaracions a Lucia Montobbio, de *Catalunya Religió*. En altres coses explica que l'hospitalitat és el valor principal de l'orde: «L'hospitalitat l'entenc com a acollir l'altre en un espai per a poder donar resposta a les necessitats que tingui. La nostra hospitalitat, en concret, es dona en l'àmbit de la salut, en hospitals com aquest on es trobem ara de Sant Joan de Déu a Barcelona, i també en l'àmbit social, des d'on

apostem per l'atenció a la gent del carrer. L'hospitalitat és una cultura basada a acollir les persones que no vénen de manera voluntària, sinó mogudes per una necessitat.»

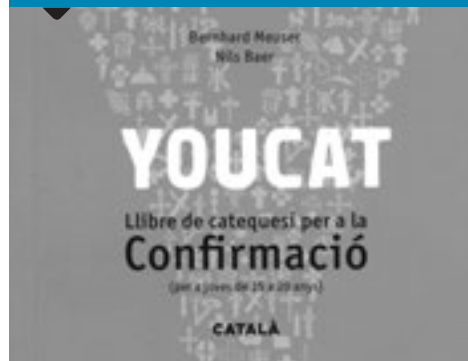
També explica quelcom de la seva vocació: «Des de jove, vaig intuir que tenia aquesta vocació religiosa. Ha-via tingut l'oportunitat de viure la fe i de conèixer persones religioses de diferents congregacions i iniciatives de Vic..., pregar, viure en comunitat, dedicar-se als altres. Em sentia molt cridat a viure la vida des de la fe. I després vaig ser conscient del meu interès pels malalts, pels avis, per les persones que patien malalties i per persones que tenien diferents graus de discapacitat. A l'hora de mirar quin orde religiós tenia aquesta dedicació pel món de la salut, vaig conèixer l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu.»

El llibre

YOUCAT. Confirmació

B.Meuser - N.Baer

Claret. 112 pàgines

Tenim ja a la nostra disposició la traducció catalana del llibre de catequesi per a la Confirmació (per a joves de 15 a 20 anys) elaborat per l'equip YOUCAT d'Augsburg (Alemanya). Com els altres volums de la mateixa col·lecció —YOUCAT (catecisme jove per a conèixer i viure la fe de l'Església catòlica), de l'any 2011, i DOCAT (explicació de la Doctrina Social de l'Església), del 2018—, és una obra presentada amb molta amenitat, sense que en pateixi, ans al contrari, la profunditat i completesa.

El llenguatge és especialment triat per a adreçar-se al jove, hi abunden les il·lustracions a tot color i els dibuixos, hi ha, lògicament, moltes referències a la Bíblia, com també a l'altre catecisme bàsic de la mateixa col·lecció (l'esmentat YOUCAT). Aquest llibre «és el teu entrenador personal i t'acompanya fins al gran dia de la teva Confirmació».

Presos i +

Xavier Novell, bisbe de Solsona

A les vigílies de la Diada Nacional de Catalunya vull compartir amb vosaltres una reflexió sobre la situació de presó preventiva d'un grup de polítics del nostre país i sobre la nostra actitud davant la situació política i social actual.

Ho faig en primer lloc recordant la reflexió més recent del papa Francesc sobre la presó preventiva. Ho faig també des del contacte personal que he pogut tenir amb quasi tots els presos polítics. Finalment, ho faig conscient que el procés polític que hem viscut no s'ha acabat i com a Església hem d'aportar alguna cosa que ajudi a la nostra societat.

Aviat farà dos anys que un grup de polítics catalans pateix presó preventiva per causa del referèndum del dia 1 d'octubre de 2017. Molt s'ha especulat sobre la injustícia d'aquesta presó. ¿No serà veritat, en aquest cas, el que el Sant Pare, l'octubre de 2014, en un discurs a una delegació de l'associació de dret penal deia?: "La prisión preventiva –cuando de forma abusiva procura un anticipo de la pena, previa a la condena, o como medida que se aplica ante la sospecha más o menos fundada de un delito cometido- constituye otra forma contemporánea de pena ilícita oculta, más allá de un barniz de legalidad". És fàcil pensar que l'acusació de rebel·lió sostinguda per la fiscalia de l'Estat respon, almenys en part, a fer possible que s'apliqui la presó preventiva i així, com diu el Sant Pare, es procuri, de forma abusiva, una anticipació de la pena.

Des de llur empresonament, he procurat, en diverses ocasions, algunes sense èxit, visitar els polítics catalans i oferir-los el meu suport. També he procurat alguns contactes amb els seus familiars. Sempre m'ha sorprès, fins i tot quan alguns es trobaven en vaga de fam, llur fortalesa psicològica i, en alguns casos, llur creixement espiritual.

La paraula de Jesús –era a la presó i em va visitar– era motiu suficient per a fer aquest pas. A més, però em semblava un deure cívic fer-me proper a aquells que varen assumir les conseqüències de l'intent perquè Catalunya pogués exercir el dret a l'autodeterminació. Poc més que resar puc fer ara per ells i les seves famílies: un misteri del rosari cada dia.

És evident que el projecte d'assolir la independència a través d'un procés polític que culminés amb un referèndum no ha reeixit. No hi ha ni el primer element bàsic: la majoria social a Catalunya. Mentrestant s'ha evidenciat que la nostra societat està dividida en aquest tema. Lluny de preocupar-nos d'aquest fet, hem d'acceptar que vivim en una societat dividida, també pel model econòmic, pel problema de la immigració, pel model educatiu, per la comprensió de la persona humana, etc... L'Església per aquest tema i per molts d'altres no pot aportar cap posició concreta però sí que pot aportar un model de convivència fraternal enmig de la diversitat d'idees i parers. Ha de ser possible conviure tot i pensar diferent. A l'Església hi ha fidels independentistes i unionistes i tenen tot el dret a defensar en la vida social i política la seva posició. Tots, però, som germans i aquesta diferència no ens separa, no fa que ens estimem menys i que ens ajudem menys. I si passa, vol dir que la nostra fe no és prou madura i que està ideologitzada.

